

P. 6 296

~~as~~
J
K
M

Theologie

~~N. 11~~ 1252.

O. VII.

3

IN BIGAM SVPERIOREM, DE MI-
NERVA GRÆCORVM, ET HÆDO
JVDÆORVM:

STATVÆ
PRO REGNIS, POPVLIS,
VRBIBVS:
IN STATVIS ÆNIGMATA.

PRO
AVGMENTO TERTIO
BENEFICIORVM NVPERORVM

IN VSVM
CL. HALLENSIVM PHILOSOPHI,
VT IN STATVIS VIDEAT
ÆNIGMATA, ET IN BACCHO, QVEM
EXPECTAT, GRÆCVM PRÆSENTIAT
POPVLVM.

IN ACADEMIA JVLIA

A. MDCCXXVII.

MENSE JANVARIO

SVBMONSTRANTE

HERMANNO von der Gardt,

ACAD. JVL. SEN. ET PRÆP. MARIÆ.

HELMSTADII,

LITTERIS PAULI DIETERICI SCHNORRII,

ACAD. TYPOGR.

Ad Minervam græcorum & hædum judæorum; in honorem statuarum pro regnis, urbibus, populis

Minerva Plutarchi, cum judæorum hædum accepisset comitem, suafit Ionem in conspectum vocare, quæ in vaccam mutata, maria tranaverit, donec perveniret in ægyptum, *isidis* nomine sollemnissime culta. Saxonum superiorum vir gravis & eruditus, antiquarum rerum amans, annuit, qui *Herodoti* exordium, de tribus illustribus feminis, *Ione, Medea, & Helena*, illustrari impense desideravit. Ante vero, quam novam illam *trigam, Ionis, Medæ & Helenæ*, demus, libet *bigam Minervæ & hædi* illustrare, dicendo de veterum more, *statuas* ponendi pro *integris gentibus*, simulacra regnorum & populorum. Meretur omnino *antiquitas* lucem, cum illa tam densis sit in hunc diem obnupta nebulis, ut nullus *poëtarum græcorum*, vel & *veterum latinorum*, ad nos usque, per tam longa secula loqui potuerit ut videretur. Mussitant non loquuntur, eloquentissimi viri, pingunt non nisi umbra usi, artifices miscendorum colorum peritissimi, Apelle solertiores. *Poëtam veterem, græcum vel latinum*, ne unum quidem tam fero hoc ævo existere, qui fari possit, ut audiatur, dolore dignum, cum nostri seculi pudore. Ingenii vis magna in omnibus, *Homero, Hesiodo, Pindaro, Euripide, Æschilo, Theocrito, Virgilio, Horatio, Claudiano*, cum totò claro exercitu; sed muti
men-

mentis aciem dissimulent, *fabularum* probro? Silentium apud nos præferant eloquio, qui ignominiam *fabulæ* ferre cogantur inviti? Quasi vero *fabulæ nostræ* comparandæ sint cum *mythis, historiis politis, elegantium poetarum*. *Hommerum*, ut ceteros jam taceam, ex græcis, ex latinis *Virgilium*, vel *Senecam tragicum*, quis capit, præter pueros, qui ediscant ut verba memoriter recitare possint, rerum imperitissimi. *Fabularum* prætextus, ignorantia præsidium rude. Quasi vero *fabulæ* veterum poetarum fuerint nugæ, quas pueri verbotenus discant, sensus exfortes, quasi illi nugis sint digni qui ingenio & iudicio exercendi.

Veritatis est *dedecus* & puerilis iudicii, *fabulas* objicere poetis antiquis, in opprobrium. Est *dedecus fabulæ*, eruditorum quondam ore, *historiæ honos, rerum a magnis quondam viris gestarum gloria, virtutum excellentium splendor, artis dicendi ornatus admirabilis*. In *fabulis* illorum *veritas*, habitu eleganti. In *fabulis* græcorum *eloquentia decor*, in rebus præclaris & rectis graviter commendandis. *Fabulæ* illæ ingenui *virtutum testes*. *Fabulæ* oratores candidi & prudentes. In *historia* vis in animos honestos & virtutis æmulationem; in *veteri fabula* vis major quanto *historia* comitior ac vestita elegantius. Hæc movent animos & sensus, modo spectatores & lectores non sint infantes, ad *nudas etiam & planas historias* capiendas vix apti. Quamobrem desinant tandem aliquando viri

solertes, qui sapiunt, *poetis exprobrare fabulas*,
 quas illi nondum capiunt, nec rerum effigia-
 tarum decus ac dignitatem penetrant. Juvent
 potius reddere poetis avitum suum honorem,
 ingenii, iudicii, veritatis, historiae, eloquentiae,
 ornatus. Evolvant, viri sint, rerum praestantis-
 simarum reconditarum involucria. Nec nucle-
 um quis edat, nisi nucem fregerit. Nec triti-
 cum pane nos satiet, nisi vel rusticus e spicis
 excusserit flagello, vel molitor decorticaverit &
 comminuerit, vel ancilla depserit, vel pistor co-
 xerit. Neque linum corpus tegat ac ornet, nisi
 caules aqua fuerint mucerati, arefacti, fracti
 per servas, & longa largaque ducta fila, nisi &
 textor junxerit, & femina confuerit. Et poeta-
 rum historiae arcae, nucleus dulcissimus, non
 sapiunt, nisi fabularum aut scenarum tegu-
 menta, vela, umbræ, tollantur. In fabulis illis
 delicatissimus cibus, verum animi nutrimen-
 tum, sed coqui artificio conditum. Nec aroma-
 ta defunt, palato grata. Et in tricliniis nostris
 imagines non formosiores, quam in poetis,
 eorumque cantatis fabulis vel theatri. Omnis
 profecto imago fabula est. Omnis statua fabu-
 la est. In omni imagine, in omni statua, veri-
 tatis idea, verae rei symbolum. Nec adeo hæc
 ætas iudicii vel & ingenii adeo sit exfors, ut ne-
 sciat pervidere quod latet. Corticem inter bel-
 laria in nucibus, pistaciis, castaneis, contem-
 plari vel & contrectare, nec nucleum esse velle,
 est tantum non insipidi. Habemus poetas, cur
 non

non intelligamus? Cur non removeamus cortices? Aliquo opus est labore, non nego. Sed edentulis nec nuces. Viri sumus, laboris non inexperti. Sed plus tamen iudicii in his, quam laboris. Modo non plus in contemptu aut neglectu sit soporis & somni. Et somnus non videt, quod in luce. Dormire vero toto die, viri non est sani, agræ sit femina. Non fabulæ poetarum sunt somnia, sed ingenii vita, actionis robor, fatorum series. Neglexisse hactenus, aut negligere adhuc, virorum dedecus, sopor frigidus, sine sensu. Evigilare sanitati congruit, surgere, & agere rerum incolumitati.

Et nos ergo, ne agamus nihil, dormientium ronchos, *probra in poetarum simulacra, fabularum dicteria*, dissimulamus, & ut vigiliam decet, cum viris doctis veteris ævi, cum poetis, confabulamur, colloquimur, differimus, ut antiquitatis res cognoscamus, virtutem antiquam æmulari. Omnium sane *poetarum simulacra*, quin universæ statuariorum, sculptorum, pictorum, *statuae, imagines*, indubitato sunt *anigmata*. Solvuntur anigmata illa per historiam; si constet, quod regnum, quæ gens, natio, respublica, urbs, per statuam effigietur. Ex qua generali gentis aut populi cognitione sponte fluit specialis agnitio partium in statua, pro rebus ac facinoribus illius urbis aut gentis, velut per membra, pro fatorum & factorum ordine. In statua res ampla totius gentis aut urbis. Omnia

omnia idola statua. Omnes idolorum statua,
gentium urbiumque apud graecos simulacra.
Minerva statua, *minerva* idolum. In *minerva*, in
statua, in idolo, multa insignia, in capite, in pe-
ctore, in manibus, in habitu, in animalibus
statuae junctis, in ipsa noctua, *historia Athenarum*,
in symbolis, imaginibus, & iconibus. *Minerva*
idolum, elegans & formosum, nitidum
Atheniensium simulacrum. Idolum, compen-
dium historicum urbis & populi atheniensis.
Vir sit, qui integram, longam, urbis & gentis
Atheniensis historiam in *Minerva* fronte, ore,
pectore, scuto, capite medusae, peplo, galea,
ense, accinente rauca noctua, pervideat, ordi-
neque recenseat, in amplissima historiae com-
pendium commentetur, magna urbis facinora
per secula, juxta indices illos commemoran-
do. *Herodotus*, *Diodorus Siculus*, *Pausanius*, alii
veterum multi, idolorum statuas stiterunt,
quas vel viderant vel describi acceperant.
Centena haec, millena, per templa, per urbes,
per sacella, historiarum compendia. Sed ne-
mo illorum hoc egit, ut vel unum ex historia
evolveret aut plene illustraret idolum. Hoc
tamen passim non praeterierunt, ut aliquas
memorabiles historias nomine effigiarum vi-
rorum recenserent, quod imprimis in *Pausania*
laudandum. Via haec ad minimum ad histo-
riam statuae aut idoli. *Hercules cum clava*, &
exuviis leonis, grande compendium urbis &
gentis *Heracleae Trachiniae*, pro magnis faci-
nori-

noribus per multa secula. Non viri illa res, sed virorum, sed populi, sed exercitus, per varias terras, græciæ fundo, commeantes, pro urbibus expugnandis, occupandis, pro præliis commissis, hostibus fufis. *Herculis* portentosa *facinora*, longo ordine a Diodoro Siculo aliisque descripta, *historia Heraclicidarum*, longis seculis. *Herculis* monstra, *historiæ græcæ* compendia, vel si malis, volumina. *Casalius*, *Montfaucon*, cum aliis, depinxerunt, integris tomis, *idolorum simulacra*, sed, cum non meminissent, integram illas esse *græcorum bibliothecam*, in *singulis idolis volumen historicum*, unum alterumque, in folis statuarum lineis describendis acquieverunt, *historiarum* luce nulla. Restant omnia. Hæc ætas in imaginibus contemplandis adhuc hæret, de *historiis gentium* in tantis statuis, idolis, symbolis, nondum sollicita. Habebunt posterum quod agant. Nostrium erit, monstrare viam, aperire volumina illa, pulverem detergere, monstrare folia, indices, nunciare argumenta, indicare gestorum seriem. Glaciem frangimus, navigent secuturi, quibus secundos precamur ventos.

Statuas poni pro *symbolis gentium integrarum* adeo per totum fuit orbem solenne, ut & in *sacra historia* *Mosis tabulæ* parem referant usum. Irrefragibile dabimus exemplum. In *historia deserti Saracenicæ*, cum *israel* in castris staret apud montem *Saracenicum* seu *Sinai*, sub jugo *Choreb*, haud longe ab urbe *Jatreb*, in finibus pa-

læsti-

laestinae, ad austrum, anno primo ab exitu,
Exod. 24. Moses duodecim constituit columnas
aut statuas, loco duodecim tribuum, ut quod cum
columnis illis ageret, cum duodecim tribubus
egisse diceretur.

v. 3. Descenderat Moses de monte tertia jam
vice, & adduxerat non parvum corpus nova-
rum legum *Exodi 21. 22. 23.* Has leges recensuit
populo, senioribus loco populi praesentibus,
Quibus auditis, populus, senioresve populi
praesentes, obedientiam sponderunt. De-
scribi dehinc iussit Moses, v. 4. omnia illa sta-
tuta. Quo facto, pro suo in populum imperio,
dispexit de vinculo obsequii in populo. Quod
vinculum in solemnibus posuit foedere, ut uni-
versus populus se illis legibus devinctum me-
minisset. Qui sollemnis foederis apparatus, con-
stitutus a Mose in duodecim columnis collocandis.
Iussit duodecim statuas erigi, quae loco duodecim
tribuum israelis coram adessent, ut quod cum
statuis perageret, cum toto populo per duo-
decim tribus egisse censeretur, tanquam in
effigie. Perinde jam esto, num duodecim rudia
faxe advolvi ordineque justo locari mandave-
rit, sive potius, vel ex faxo vel ligno duo-
decim columnas aut statuas formari ac arte
poliri curaverit, parvis etiam quantitatis ac ma-
gnitudinis. Cum jordanem trajicerent, duo-
decim faxe obviam impolita in vado jordanis
hierichuntino Josuae iussu fuisse locata, histo-
ria Josuae memorat; pro perenni symbolo du-
odecim

odecim tribuum israelis, quæ in vado jordanis extiterint, per illud ex peraa in palæstinam commeando. Num Mosis duodecim statuarum arte pariter caruerint, an vero artem præ se tulerint, non opus est definire, cum vox $\Gamma\beta\beta\beta$ $\epsilon\tau\omega\iota\sigma\eta\mu\alpha\tau\omicron\varsigma$, ad utrumque monumentum possit referri. Sufficit, duodecim statuas a Mose fuisse positas, quæ duodecim referrent tribus. Et deorum primitus statuarum ingræcorum gente, saxa aut ligna fuere rudia, in deorum memoriam posita; donec cum seculis docuit Dædalus addere nunc manus, nunc oculos. Rudior statuarum forma prior, cultior posterior: quam in rem videndus Pausanias. Ars interim fabricandi non defuit in deserto artificibus omnis generis præsentibus, qui non solum res tabernaculi universas magna arte struerent, sed & idolum cum sacello fabricaverant. Nec ergo deerat: quando & ex ære serpens formatus & palo erecto impositus, qui in aerem promineret. Nec ergo ars honori obstiterit columnarum vel statuarum, aut duodecim tribuum. Erectis his Mosis mandato duodecim columnis, cum ad cæremoniam fœderis iretur cum populo in duodecim his statuis, sacra fieri in antecessum iussit Moses, holocaustis aliisque victimis, juvenis duobus oblatis. Cum in fœdere res esset sanguinis, cum fœdus fractum sanguine esset fœdifragorum luendum, imperavit Moses excipere sanguinem victimarum suis vasis. Partem

tem sanguinis ad aram fudit, partem vero sanguinis fervavit ad fœderis cum populo in faxis aut statuis sanctionem.

v. 7. Volumen legum superiorum, longa admodum serie, ultra parvum decalogum, Moses in medium afferri iussit, ac populo audiente ac apud statuas stante prælegi mandavit. Finita lectione codicis istius, affirmarunt seniores, nomine populi, se sancte observaturos. Posthæc prehendit Moses *vas cum sanguine, eumque sparsit* versus populum duodecim tribuum, puta ad duodecim illas columnas, quæ populum referrent, sic fatus: En, sanguis fœderis, quod sanxit deus vobiscum, quoad omnes res illas. Populum consperfit sanguine, hoc ad duodecim illas statuas sparsit. Quod & in novo repetitur testamento, Hebr. 9, 19. πάντα τὸν λαὸν ἐρρόντισε totum populum consperfit, duodecim columnis consperfit.

Illustrius exemplum statuæ Nebucadnezaris, per somnum, capite aureo, pectore argenteo, ventre æneo, pedibus partim ferreis partim luteis. Daniel, interpres, in statua simulacra vidit ac monstravit quatuor regnorum aut imperiorum, sibi invicem succedentium. Daniel, pro sua rerum in orbe peritia noverat usum statuarum, in effigie viri aut feminae. Quare ex publica consuetudine & natura fere statuarum, quæ hominem referrent, de imperiis certis, eorumque ordine & fati totum explicuit colossum. Quatuor imperia in capite, pectore, ventre & pedibus divisiss, monstravit Daniel, non nominatis regnis illis præ-

præter primum, ipsius Nebucadnezaris, ceteris non expressis, nisi statu suo vel fortiori vel imbecilliori, elementorum dignitate. Satis, *Danielem in statua vidisse ænigma*, argumento statuarum ordinario, *symbolis regnorum*, gentium ac populorum. Cum nonnisi primum, Nebucadnezaris, nominaretur, visum est commentatoribus, judæis & christianis, sequiorum temporum, nominare singula, adeoque *expliare statuum, ex imperiorum in orbe post Nebucadnezarem obviorem statu*. Placere adeo judæis, post Babylonicum in statua regimen, quod in aureo capite, persicum Cyri in argenteo pectore, græcum Alexandri in æneo ventre, Romanum in pedibus. Unde ex judæorum ore nostri *quatuor effinxere monarchias univrsi orbis*, quæ cum fine orbis finem sint nacturæ, romanorum imperio eo usque extendendo. Quam quatuor in orbe monarchiarum, ex judæorum arte, fabulam, Bodinus, Conringius, aliique rerum orbis conscii, dudum exploserunt. Cum interim Daniel in statuæ descriptione Nebucadnezarem diserte nominaret pro capite, visum & nobis fuit ante multos annos, quatuor istis in statua imperii formis effigiari præsentis tunc imperii babylonici quatuor intervalla: Nebucadnezaris, in aureo capite, Evilmeradachi in argenteo pectore, Belsazaris in æneo ventre, Cyri denique & Darii Medi in divisis pedibus, usque ad liberationem populi ex captivitate Babylonica sub Cyro. In quam rerum
 faci-

faciem, historiaeque tunc praesentis, cum viveret Daniel, ordinem, dedimus anno 1708. *dissertationem de quatuor monarchiis babiloniae, ad illustrandum colossum in somnio Nebucadnezaris, Dan. II.*

Nemini jus furrripimus, statuam illam illustrandi curatius, pro historiae ordine aptiore. Cum enim tales *statuae sint enigmatum*, & in ænigmate *historiarum compendia, solvendi ænigmatis jus omnibus habuim.* Par jus & nobis vindicamus, eandem illam statuam, pro ænigmatibus indole, illustrandi amplius, ut optio relinquatur peritioribus.

Demus exgo, statuam in imperiorum ordine, praeter babilonicum, alia quaedam secuta, babilonico jam fracto, effigiassè; caput, *galea aurea tectum*, qualis erat Cyri juxta Xenophontem, unde *caput dictum aureum*, totum imperium tunc florens *babilonicum*, a Nebucadnezaris fulgidissimo exordio, usque ad tristem Belfazaris occasum. Post babilonici imperii circualum, Cyri, *persicive imperii periodus* secuta, thoracis argentei fulgoris, ut in armato principe arma distinguantur metallis. Deterioris nonnihil conditionis fuit regimen Cyri & Persarum, inprimis ratione Palaestinae. Persicum argentum in pectore excepit *as graecum Alexandri*, in ventre, armis ac tegumentis militaribus aeneis; regiminis forma prioribus nonnihil autoritate ac viribus dissimili. Quod *Alexandri* in oriente imperium, adeoque & in *Palaesti-*

Laetiam dominium, multo imbecillius priore,
 ab obitu Alexandri, mox est, ut statua viri
 in pedes distinctos, divisum in duo graecorum per
 Syriam & aegyptum regna, Ptolemæi Lagi & Seleuci
 Nicanoris, quorum ille in aegypto hic in Syria
 imperavit, imperio Alexandri in oriente inter Graecos
 diviso, & divisim ad posteros translato. Qui
 pedes statua partim ferrei partim lutei, ocreis
 ferreis quidem in utrisque, sed partim emi-
 cante puro ferri nitore, partim luto adperso.
 In utroque imperio Syriaco & aegyptiaco ferri
 multum, roboris plurimum, pro utrorumque
 regum armis; ast nec parum luti in ocreis fer-
 reis, fortunâ bellica in utroque Syriaco & æ-
 gyptiaco regno ancipiti, fragilis, quando in præ-
 liis plerumque mutuis, etiamsi fortiter pagna-
 rent ambo, nunc hic, Syrus, nunc ille ægy-
 ptius, succubuit, imbecillitate regni manife-
 sta. Victoria & clades alternæ. Quo fato &
 digiti pedum, cum statua viri in fundo lutoso
 esset in imagine posita, etsi lamina ferrea te-
 gerentur luto tamen conspersi, maxima ex parte,
 ut ferrum luto appareret mixtum, luto in ferro.
 In quibus decem digitis longa series regum Syri-
 aci & aegyptiaci graeci ab obitu Alexandri divisi
 ac distracti imperii; denario numero rotundo,
 pro multis utrinque regibus, in Syria & ægy-
 pto, illi ex Seleaco, hi ex Ptolomæo. In Syria
 Seleucus Nicator, Antiochus Theus, Seleucus Cal-
 linicus Antiochus magnus, Seleucus Philopator,
 Antiochus Epiphanes. In aegypto, eodem in-
 ter-

tervallo, *Ptolemæus Lagi*, *Ptolemæus Philadelphus*, *Ptolemæus Evergetes*, *Ptolemæus Philopator*, *Ptolemæus Epiphanes*, *Ptolemæus Philometor*; quorum hic Anticho Epiphani coævus. Numerus quinarius digitorum in utroque pede, in Syria, a Seleuco Nicatore usque ad Antiochi Epiphani imperium, truculentum quidem sed lutofissimum ac infortunatissimum: in ægypto, a Ptolomæo Lagi, usque ad Ptolomæum Philometorem. Hucusque *statuæ umbra*, per *babylonicum*, *perficum*, *græcum*, idque partim Alexandri, partim post Alexandrum, *duo græca*, *imperia*; puta ad ævum usque *Maccabæorum*, quando tyrannis utriusque regni Syriaci & ægyptiaci, per intervalla, judæam, gentem & regionem, affixerat in summo gradu crudeliter. In Antiocho igitur Epiphane & Ptolomæo Philometore cum *res ultima* staret *jugi græci injudæam*, divina providentia, *Maccabæis* suscitatis, judæorum prospexit libertati, ut græcorum jugum sensim sensimque fractum a judæis feliciter excuteretur. Quæ *libertas judaica gentis* per Maccabæos restaurata penitus, eoque, ut non solum nullum græcis relinqueretur in judæos jus, sed *regnum judaicum avitum* ad illos rediret in *Aristobulo* & *Alexandro Jannæo*, pontificibus maximis ac simul regibus judæorum potentissimis.

Quæ *libertas ab omni jugo superiorum regum*, effigiata in imagine saxo de monte in statuam proriente, illa vi ut tota statuam collaberetur, omnibus partibus collisis & fractis.

Mon-

Montis imago non modo generatim in celsissima divina providentia, sed etiam speciatim in religionis judaicæ integritate ac sinceritate, eminenti veteri honore, ad ideam montis, in quo templum, in urbe hierosolymorum. Mons adeo montis moriæ gloria, religionis judaicæ celsa dignitas, quam domus maccabaica vindicavit, & per illam libertatem revocavit. *Saxum, de monte proruens*, Maccabaica domus, religionis judaicæ præsidium, populi vita & salus. Maccabæi, per Judam, & fratres, Jonathanem, Simonem, saxo similes, animo, armis, invicti, constantes, religionis & regionis vindices cordati. Simonis dein filius Hyrcanus, multo validior, & Alexander Janæus, Hyrcani filius, omnium robustissimus, potentia Salomoni par aut major. Hoc saxum *sine humana manu de monte ruit*, præceps in statuam devolutum, *soliis divinæ gratiæ ac providentiæ nutu ac moderamine*; cum essent in principio & Maccabaica domus nullis ad agendum nec armis nec præsidiis instructi. Solum igitur dei ope Maccabæi tantum opus confecerunt.

Illo vero impetu *ruit illud saxum in statuæ pedes*, ut corrueret totus ingens colossus, in rudera mera versus. Quæ est fortuna bellorum domus maccabaicæ cum ultimo tunc præsentem imperio græco, in Syria & ægypto, quando *Antiochi Epiphanis furor per belli duces in judæos per Maccabæos penitus fractus est*, & iucessorum Antiochi vis omnis per Simonem & Hyrcanum

Hyr-

Hyrceanum extincta penitus, jugo omni prorsus excusso.

Illis fatis servitus diuturna tot seculorum, sub babiloniis, persis, græcis, in oriente dominis, omni ex parte est sublata, libertate religionis & gentis recuperata, ut non tantum in eadem Maccaica domo essent pontifices, sed & duces, quin & reges. Atque illo ævo libertas per Maccaeos parta imperium populo reddidit absolutum, Davidis & Salomonis exemplo, nullo tunc jugo extero judæam premente, celsissimo regno.

Hæc illa statua, & in statua imperiorum diversorum effigies, per intervalla, pro corporis situ ac statura, a capite ad pedes imos, pro symborum scopo.

Nobis abunde sufficit, in exemplo statuæ Nebucadnezaris submonstrasse statuarum nervos, pro scopo autorum aut conditorum, ad effigienda fata regnorum, populorum, gentium, rerum publicarum.

In interpretatione statuarum veterarum res omnis redit in historiam, regnorum ac gentium. Quanto quis historiæ peritior, tanto integrior statuarum, veterum, imaginum, simulacrorum, idolorum, interpres. Historia gentium, urbium, est statuarum ac idolorum anima, ex artificum recondito scopo & consilio tecto. Interpretis est, detegere in statuis & idolis gentium ac urbium res ac illustria fata. Ænigmata in idolis, solvuntur ex historia: *ænigmata in imaginibus*, in canticis, ut in cantico judaico paschali, hædo, ex visceribus historiæ deteguntur.

Scrib. in acad. Julia, an. 1727. d. 9. Jan.

AB: 153462

X 23A0955

h

Farbkarte #13

B.I.G.

IN BIGAM SVPERIOREM, DE MI-
NERVA GRÆCORVM, ET HÆDO
JVDÆORVM:

STATVÆ
PRO REGNIS, POPVLIS,
VRBIBVS:
IN STATVIS ÆNIGMATA.

PRO
AVGMENTO TERTIO
BENEFICIORVM NVPERORVM
IN VSVM
CL. HALLENSIVM PHILOSOPHI,
VT IN STATVIS VIDEAT
ÆNIGMATA, ET IN BACCHO, QVEM
EXPECTAT, GRÆCVM PRÆSENTIAT
POPVLVM.

IN ACADEMIA JVLIA

A. MDCCXXVII.

MENSE JANVARIO

SVBMONSTRANTE

HERMANNO von der Gardt,

ACAD. JVL. SEN. ET PRÆP. MARIB.

HELMSTADII,

LITTERIS PAVLI DIETERICI SCHNORRII,

ACAD. TYPOGR.